

Das Luxemburger Land.

Organ für vaterländische Geschichte, Kunst & Literatur.

N. 37. Luxemburg, 16. September 1883. II. Jahrg.

Inhalt: D'Pifferarismédchen, Poesie. — Das St. Nikolausbild zu Ehnen. — Extrakt ausser dem im schloß Everling Ruhendem eingebundenen scheffen weistum Nr. 21. — Inauguration de Léopold II, en 1791. — Bauernregeln und Loostage im Luxemburgischen. — Sitten und Bräuche. — Sagen und Legenden. — Volksglaube. — Feuilleton: Das Frohnleichnamsfest und die junge Kranke. — Kunst und Literatur. — Fragekasten.

D'Pifferarismédchen.

Aus de warmen Apenninen
Göng et mat dem Brudder fort,
An et kann séch net gewinnen
Un de kalen, rauhen Nord;
Wan um Tudelsäck séng Weisen
An der Gäss sei Brudder spilt,
Kent eng hémlech Trën séch weisen,
Dë dem Kand an d'A séch stilt.

Wëlt fort an den Apenninen
Sin séng Eltern, al an arm,
Emmer, emmer do bei hinnen
As séng Lëft sô dëf, sô warm.
Wë si gléckléch hei a sëlég
D'Kanner dë rondrem et stin,
Mat Gesichtcher fresch a frëlég
Wëll si an der Hémécht sin.

D'Médchen aus den Apenninen
Sot mir dat mam donkle Bléck,
Dé gedrënt huôt wëlt dohinnen
An dat Land wô wunt sei Gléck;
An et huôt musst weider zëen
Mat der Suorg dë mat em gët,
A mam Hémwë an de Wëen
Dë et d'Mensche leiden dët.

D'Sonn an séngen Apenninen
Huôt më Glanz an hirem Stral,
An am Diëreschen bei hinnen
Do sin d'Hiërzer net sô kal;
Alles huôt më gliddég Farwen:
D'Blum, de Peiperlénk am Gräs,
D'Bierger, d'Bescher, d'golde Garwen
An de Feierwein am Gläs.

An et dënkt un d'Apenninen,
Un sei Land sô wonnerschën,
Do wô klénken d'Mandolinen
Zum Gesank foll Feiertën.
Friém as't hei bei friëme Leiden,
Bei dé Kanner an dé Fra'n,
An et drët eng Wëlt fu Leiden
An dé schwarze Sámëtta'n.

Am August 1883.

M. Lentz.